

La mort a Venècia. Luchino Visconti

La pel·lícula està inspirada en la novel·la de Thomas Mann, *La Mort a Venècia* (editada en 1913), però també per una altra de les seves novel·les, *El doctor Faust*; el director de l'hotel d'altra banda s'assembla molt a un personatge imaginat per Marcel Proust.

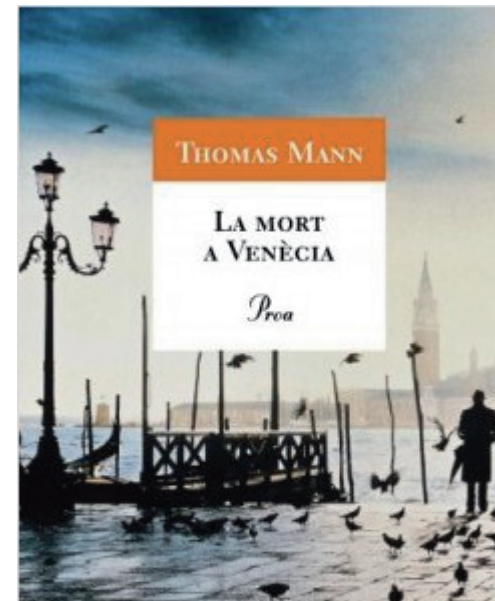
Repartiment: Dirk Bogarde: el compositor Gustav von Aschenbach, Silvana Mangano: la mare de Tadzio, Bjørn Andresen: Tadzio, Marisa Berenson: Frau von Aschenbach, Romolo Valli: el director de l'hotel, Nora Ricci: la governanta, Carole André: Esmeralda

Premis: Festival Internacional de Cinema de Canes 1971: Premi del 25è aniversari del Festival, atorgat a Luchino Visconti per *Mort a Venècia* i el conjunt de la seva obra, 1971 BAFTA (Millor direcció artística per Ferdinando Scarfiotti, Millor fotografia per Pasqualino De Santis, Millor vestuari per Piero Tosi, Millor banda sonora per Vittorio Trentino i Giuseppe Muratori) i 1971 David di Donatello Millor Director per Luchino Visconti.

Nominacions: 1972 Oscar al millor vestuari per Piero Tosi, 1971 BAFTA (Millor actor per Dirk Bogarde, Millor Director per Luchino Visconti i Millor pel·lícula) i Palma d'Or per Luchino Visconti.

Club de lectura B

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Mort a Venècia
de Thomas Mann
Dimarts 25 de febrer
a
2/4 de 7 de la tarda
a la sala annexa

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
biblioteques.reus.cat

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Carrer de l'Escorxador, 1
43202 Reus
Tel. 977010 025
info.biblioteques@reus.cat
biblioteques.reus.cat

Thomas Mann

Va néixer el 6 de juny de 1875 a la ciutat de Lübeck on va estudiar ciències a l'institut. Després, es va traslladar amb la seva família a Munic on va cursar els estudis de periodisme. Amb l'arribada d'Adolf Hitler al poder l'any 1933 es va exiliar a Suïssa fins el 1938, any en que es va traslladar als Estats Units d'Amèrica, on va fixar la seva residència definitiva. L'any 1939 fou nomenat professor de literatura a la Universitat de Princeton. El 1942 es traslladà a Califòrnia, esdevenint ciutadà nord-americà el 23 de juny de 1944. El 1952 retornà a Europa, establint-se a la ciutat de Kilchberg, població prop de Zuric. Morí en aquesta última ciutat el 12 d'agost de 1955.

Obra

La producció literària de Thomas Mann s'estén al llarg de tota la primera meitat del segle XX. El 1900, publicà la seva primera novel·la, Els Buddenbrooks, que li donà una fama quasi immediata, i l'últim dels seus texts narratius, Les confessions del cavaller d'indústria Fèlix Krull, veié la llum el 1954, un any abans de la seva mort.

Buddenbrooks, escrita sota la influència de la novel·la realista dels escriptors francesos i russos explica, amb tot detall i amb una demolidora visió crítica, l'esplendor i la decadència d'una família burgesa de rics comerciants. Però ja el 1903, Thomas Mann transcendí aquest primer realisme per a plantejar, en la seva breu i important novel·la Tonio Kröger, el problema de la relació entre l'art i la vida, que fou el tema principal de tota la seva obra i que s'encarnà en el protagonisme de l'extraordinària Mort a Venècia.

A l'esclatar la Primera Guerra Mundial va defensar el nacionalisme alemany. No obstant això, la seva ideologia va evolucionar i es va convertir en fervent defensor dels valors democràtics. Testimoniatge d'aquesta evolució és la novel·la Der Zauberberg ("La muntanya màgica", 1924), que transcorre en un sanatori per a tuberculosos i constitueix una transposició novel·lada dels debats polítics i filosòfics de l'època.

Durant el seu exili als Estats Units les seves obres estan repletes d'al·lusions bíbliques i mitològiques: en la tetralogia Joseph und seine Brüder ("Josep i els seus germans", 1933-1943) fa una reinterpretació de la història bíblica per indagar en els orígens de la cultura occidental, i a Doktor Faustus ("Doctor Faust", 1947), que presenta la història d'un

músic que ven la seva ànima al diable, va tractar d'establir les causes psicològiques que van fer possible el nazisme. Finalment a Bekenntnisse des Hochstaplers Felix Krull. Der Memoiren erster Teil ("Confessions de Felix Krull"), la seva última novel·la, va recuperar la ironia sobre la naturalesa de l'ésser humà que havia caracteritzat moltes de les seves obres precedents.

Mort a Venècia

La novel·la té un argument aparentment simple. Només dos personatges principals en un sol escenari: l'hotel on són de vacances. Però, en realitat, l'obra el que ens mostra és el drama d'un dels personatges Gustav von Aschenbach, escriptor alemany, que ha decidit anar a Venècia a buscar la inspiració perduda. A l'hotel, l'artista topa amb un hoste, un adolescent polonès de gran bellesa, que es converteix en objecte de l'adoració de l'escriptor.

L'escriptor fa una minuciosa descripció psicològica d'Aschenbach de moralitat convencional i dels deliris amorosos de l'artista que sempre es mantenen en el pla intel·lectual, ja que la por al rebuig fa que no s'apropi físicament al jove. Paral·lelament l'obra ens descriu diferents paratges de la ciutat i dels seus habitants perfilant així uns trets de l'entorn decadent. A la ciutat hi ha una epidèmia de colera i les autoritats ho neguen per por a perdre els turistes, tot i així el rumor s'escampa i els estrangers comencen a marxar, menys Aschenbach que tot i haver estat un dels primers en conèixer la notícia, renuncia a marxar per poder estar a prop del jove Tadzio. Finalment l'escriptor emmalalteix i mentre veu com el jove i la seva família marxen pateix un desmai i mor. L'obra acaba amb el comentari sobre la pèrdua que ha representat la mort de l'escriptor.

L'obra va ser portada al cinema per Luchino Visconti. També ha inspirat una òpera de Benjamin Britten, amb llibret de Myfanwy Piper. I el novel·lista espanyol Luisgé Martín va publicar l'any 2000 La muerte de Tadzio en la qual el jove Tadzio, ja adult, torna a Venècia a morir i recorda l'admiració que la seva bellesa va produir en l'escriptor alemany.